

[Svend Erik Hovmand]

land og de omkringliggende landbrug, hvis det indebærer en uhammet ekspansion for en virksomhed. Eksemplerne fra USAs fejlslagne planlægningspolitik på dette område tror jeg er skræmmende for de fleste. For det andet kan det få betydelige samfundsøkonomiske konsekvenser med hensyn til behovet for offentlig forsyning, kloaker, veje osv. For det tredje kan det give problemer med hensyn til vurderingerne og give en forvridding til ugunst for de omkringliggende landbrug.

Som sagt er vi meget opmærksomme på behovet for adgangen til at udnytte disse bygninger, herunder også en vis tilbygning, men en helt uhammet og tilfældig vækst i det åbne land uden om de lokale instansers ønsker vil vi ikke være med til. Vi er parate til grundigt i udvalgsarbejdet at undersøge, om der skulle være problemer, og i givet fald tage konsekvensen af det. Men indtil videre vil vi altså afvente disse undersøgelser.

Niels Andersen (KF):

Det, der rent umiddelbart slår mig mest ved gennemlæsningen af bemærkningerne til dette beslutningsforslag, er gengivelsen af den af folketinget vedtagne dagsorden af 29. januar sidste år, hvor vi opfordrer regeringen til ved godkendelse af regionplanerne at sikre, at befolkningstilvæksten kan fordeles på en sådan måde, at man respekterer de udbredte ønsker om en sikring af landsbyernes og de små bysamfunds fremtidsmuligheder. Jeg mindes endnu hin tirsdag eftermiddag, hvor denne sal var næsten tom for medlemmer, men efterhånden som forhandlingerne skred frem, oplevede man, at det ene medlem efter det andet indfandt sig, og der opstod en livlig aktivitet partilederne imellem, da det pludselig gik op for regeringspartiet, at det kunne gå hen og komme i mindretal, og at der dermed ville være skabt en regeringskrise, som den siddende regering ikke kunne leve med.

Vi fik en løsning, som de fleste i denne sal kunne gå ind for, og det er mit indtryk, at alle såvel på Christiansborg som ude i amter og kommuner har draget lære af denne beslutning – en beslutning, der i videst muligt omfang tager hensyn til den lokale befolkningens inderligste ønsker.

Nu trækker fremskridtspartiet med hr. Ernst Schmidt i spidsen efter en pause fra 1978 igen en gammel hest frem i rampelyset. I det konservative folkeparti er vi ikke imod forslaget gode hensigter, idet vi fuldt ud kan tilslutte os, at der i et så stort omfang som muligt kan startes nye virksomheder i »ikke-udnyttede landbrugsbygninger m.v.«, som der står i forslaget. I sin tid kunne vi gå ind for forslaget, men det fik jo en krank skæbne her i folketinget, idet kun fremskridtspartiet og kristeligt folkeparti kunne stemme for det, da det kom til afstemning. De øvrige partier her i salen tilsluttede sig folketingsbeslutningen af 31. maj 1978, hvorved regeringen opfordredes til at undersøge mulighederne for at fremme kommunalbestyrelsernes indflydelse på zoneadministrationen. Det fremgik også klart og tydeligt af forslaget, at der inden 31. december 1979 skulle fremsættes et lovforslag til sikring af disse bestemmelser. Ved gennemførelsen af by- og landzoneloven i april sidste år nåede vi et skridt i den rigtige retning.

Vi lægger megen vægt på, at der sker en decentralisering så langt som muligt. Der skal altså være en sammenhæng i det hele. Lands-, region- og kommuneplanerne bør i det åbne land administreres på en sådan måde, at sund fornuft får lov til at råde. Det er mit absolutte indtryk, at det i langt de fleste tilfælde også har vundet indpas. Jeg har talrige eksempler på, at man meget langt hen ad vejen såvel i amter som i kommuner har forståelse for, at ethvert fornuftigt initiativ bliver tilgodeset, når almindeligt gældende bestemmelser respekteres. Nedlagte landbrugsbygninger bliver indrettet til småindustri. I forslaget står der »m.v.«. Man oplever i mange landsbyer, at nedlagte mejerier eksempelvis genopstår som gode og bæredygtige erhvervsvirksomheder. Skulle en erhvervsvirksomhed i tidligere landbrugsbygninger gå hen og blive så stor og omfattende, at der skal mindre ændringer af bygninger til, vil vi også vise forståelse for det, men vi er ikke tilhængere af rygende skorstene eller støjende virksomheder på enhver bakked top.

Ved behandlingen af landsbyernes og de små bysamfunds fremtidsmuligheder fremhævede jeg udtrykkeligt, at vi med stor interesse vil afvente den nedsatte landsbykommissions betænkning. Det fremgår også jævnlig af dagspressen, at man står foran en afslut-